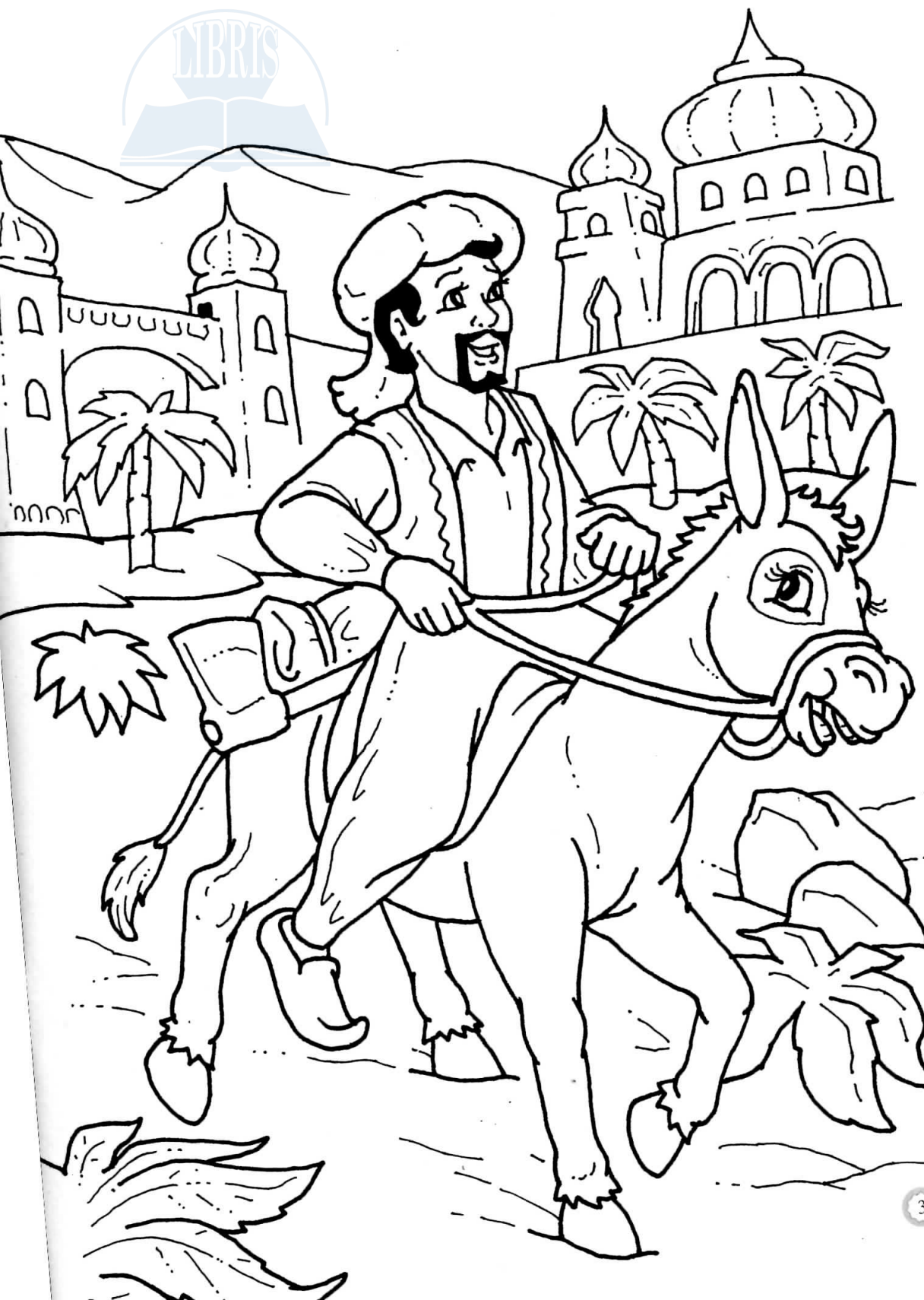

TRĂIA ODATĂ ÎN PERSIA, ÎN VREMURI DE DEMULT, UN OM PE NUME ALI BABA. ERA TĂIETOR DE LEMNE ȘI ÎȘI CÂȘTIGA TARE GREU PÂINEA ZILNICĂ DIN VÂNZAREA LEMNULUI PE CARE-L TĂIA ÎN PĂDURE. ÎNTR-O ZI, TOCMAI CÂND SE ÎNTORCEA CU MĂGĂRUȘUL ACASĂ, PRIN PĂDURE, A AUZIT TROPOT DE CAI PRIN LOCURILE ACELEA NEUMBLATE. „CINE SĂ FIE, OARE?“, S-A ÎNTREBAT EL SPERAT.

ALI BABA S-A ASCUNS ÎNTR-UN TUFIȘ ȘI A NUMĂRAT VREO 40 DE OAMENI, CARE CU SĂBII, CARE CU PUȘTI. ȘI DUPĂ SACII DOLDORA PE CARE-I CĂRAU DUPĂ EI, ȘI-A DAT SEAMA CĂ ERAU BANDIȚI. CĂPETENIA LOR A DESCĂLECAT, S-A APROPIAT DE O STÂNCĂ URIAȘĂ, A ÎNTINS BRAȚUL ȘI A ROSTIT SOLEMN: „SESAM, DESCHIDE-TE!” PE DATĂ, STÂNCĂ S-A ROSTOGOLIT ÎNTR-O PARTE, DÂND LA IVEALĂ O DESCHIZĂTURĂ ÎN PIATRĂ.

